

แก่บุคคลและชุมชน เพื่อเป็นสินค้าจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว และยังมีบทบาทในการจัดทำแผนการท่องเที่ยวประจำปีและแผน 3 ปี อีกด้วย

2. ลักษณะประเพณี วัฒนธรรมที่สำคัญ ได้แก่ งานประเพณีบุญเบิกฟ้า ตัวอย่างหนึ่งของบุญเบิกฟ้าก็คือการหาบปุ๋ยคอกไปใส่คีนนา ทำให้ที่นามีความอุดมสมบูรณ์และเป็นการเพิ่มผลผลิตข้าว นอกจากนี้ ยังมีประเพณีนมัสการพระธาตุนาดูน เพื่อเป็นการสักการะองค์พระธาตุนาดูน ส่วนวัฒนธรรมที่สำคัญ ได้แก่ วัฒนธรรมการทอผ้าไหม ลายสร้อยดอกหมากบ้านกุดรังและการทอเสื่อกกบ้านแพง จุดอ่อนของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้แก่ การประชาสัมพันธ์การจัดงานประเพณีบุญเบิกฟ้าและงานนมัสการพระธาตุ ทำให้นักท่องเที่ยวมาน้อย การมีส่วนร่วมของสถานศึกษายังมีน้อย สินค้าที่จำหน่ายในงานไม่หลากหลาย จุดแข็งของการจัดงานประเพณีทั้ง 2 อย่างคือ เป็นการอนุรักษ์สืบทอดและส่งเสริมประเพณีอันดีงามของชาวอีสาน องค์กรต่าง ๆ ได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน ก่อให้เกิดความรักความสามัคคีกัน จุดอ่อนของการทอผ้าลายสร้อยดอกหมากบ้านกุดรัง คือ ทอได้จำนวนน้อย ไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาด ส่วนจุดแข็งคือ เป็นหัตถกรรมพื้นบ้าน คุณภาพดี ราคายาวงาม ขณะที่จุดอ่อนของการทอเสื่อกกบ้านแพง คือ การขาดแคลนวัตถุดิบ สำหรับจุดแข็งก็คือ ผลิตภัณฑ์จากเสื่อกกมีคุณภาพดี ได้รับความนิยชมจากผู้บริโภคและมีตลาดกว้างขวาง

3. แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้กว้างไกลขึ้น การให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวทุกวิถี การพัฒนาอาชีพชายหญิง เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ การสร้างเครือข่ายกับองค์กรรัฐและภาคเอกชน ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งส่งเสริมด้านงบประมาณและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้การสนับสนุนการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบทุกแห่ง ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างจริงจังมากกว่านี้ และควรทำวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตรในพื้นที่อื่น ๆ ควรทำวิจัยเชิงปฏิบัติการการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนและทำวิจัยเชิงสำรวจพื้นที่ที่มีศักยภาพต่อการท่องเที่ยว เพื่อจะได้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวต่อไป

Title: Roles of Local Administrative Organizations in Promoting Tourism :
A Case Study of Cultural Tourism and Major Traditions of Mahasarakham
Province.

Author: Viruna Vorajinda

Advisor: Associate Professor Wilaiwatt Grisanaputi

Degree: M.P.A.   **Major :** Master of Public Administration

University: North Eastern University   **Date:** 2006

Abstract

The purposes of this study were to examine the roles of the local administrative organization in promoting tourism, to investigate the important characteristics of Mahasarakham traditions by looking at both weaknesses and strengths, and to find means to promote cultural tourism and the crucial traditions of Mahasarakham province. This study was qualitative research consisting of 60 key informants from Mahasarakham Provincial Administrative Organization, Mahasakham Municipality, Na Doone Subdistrict Municipality, Baan Pang Subdistrict Administrative Organization, Baan Kud-rung Subdistrict Administrative Organization and representatives from the Bann Kud-rung and Baan Pang career groups, officials from the Khon Kaen Tourism Authority of Thailand—Region 3 and tourists. Data were collected using interview forms, interview guides, in-depth interviews and non-participant observation. Qualitative research methods were used to analyze the data. The results were presented using the narrative analytical approach.

The results of the research were as follows:

1. The first role of local administrative organizations in promoting tourism was the promotion of advertising, using various media, such as local press, national television, radio and newspapers, and the Internet. Other roles were promoting careers in tourism, encouraging individuals and the community to sell goods desirable to tourists and setting annual and three-year tourism plans. The principle attraction for

tourists is a variety of local festivals. One example is the "*Boon Berk Fha*" festival, which includes bringing cow manure to the rice fields to fertilize them. Another major festival, "*Nahmatsakan Pra Thart Na Doon*" demonstrates respect to a local temple. Also important to cultural tourism were silk weaving in Baan Kud-rung's palm flower chain style, and Baan Pang's mat weaving. The primary detriment to cultural tourism was poor advertising for the "*Boon Berk Fha*" and "*Nahmatsakan Pra Thart Na Doon*" festivals causing few tourists to attend. Low participation at educational institutions and a small variety of goods appealing to tourists were also detrimental to cultural tourism. The strengths of both major festivals were that they help conserve, transmit and promote E-sarn culture and also permit different organizations to work together, building harmony among them. The weakness of silk weaving in Baan Kud-rung's palm flower chain style was that it is not produced in sufficient quantity to meet demand. However, it was a local handicraft, beautiful and of good quality. The mat weaving of Baan Pang was limited by a shortage of materials, but is of good quality, brings in many consumers, and has large market.

2. The best means of promoting tourism in Makasarakham Province were the development and advertisement of destinations, promoting of alternate modes of travel, enabling career development for both men and women to create a quality products, creating a network of government and private organizations to increase the budget for promoting cultural tourism.

Suggestions

Every type of local administrative organization should promote tourism more seriously and should conduct further research on the roles of local administrative organizations in promoting cultural, agricultural and conservation ("eco-") tourism in other areas. Future research should be Participatory Action Research (PAR) involving the community and should also be survey research on areas, which have potential as destinations, in order to develop them further.